

Lee MacDougall

High Life

ЗДРАВ(О) ЖИВОТ(Е)!

Предео Игор Павловић

Режија Никола Завишић

Игор Павловић

Иван Ђурић

Марко Савић

Ненад Пећинар

Ли Мекдугал

ЗДРАВ(о) ЖИВОТ(е)!

High Life

Превео: Игор Павловић

Режија, избор музике: **НИКОЛА ЗАВИШИЋ**

Сценографија: Жељко Пишкорић и Никола Завишић

Костимограф: Марина Сремац

Асистент режије: Соња Петровић

Играју:

Дик **ИГОР ПАВЛОВИЋ**

Дони **ИВАН ЂУРИЋ**

Бај **НЕНАД ПЕЋИНАР**

Били **МАРКО САВИЋ**

Дизајнери светла: Марко Радановић, Жељко Пишкорић и Никола Завишић

Мајстор тона: Душан Јовановић

Продуцент: Елизабета Фабри

Фотографије и видео: Срђан Ђурић

Дизајнер звука: Никола Малогајски

Монтажер видеа: Дарко Малетин

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Асистент сценографа: Нада Даниловац

Захваљујемо се: Николи Спасићу, Миленку Батесу, Бојани Ковачевић Петровић,

Милошу Солду и Браниславу Бошковићу

Инсписијент: Снежана Радованов Кузманов

Суфлер: Снежана Ковачевић

Премијера: 9. фебруар 2013, Камерна сцена

Представа траје: сат и четрдесет минута.

Декор, костими и остала сценска опрема израђени у радионицама Српског народног позоришта.

ЛИ МЕКДУГАЛ

Ли Мекдугал (Lee Macdougall) веома је успешан канадски глумац, редитељ и драмски писац. Драма *High Life* коју је написао 1996. засада је његово најпознатије драмско дело, преточено и у филм.

У току студија на Универзитету у Торонту, Ли Мекдугал трага за професионалним идентитетом и, у циљу „убијања времена“ до неке коначне одлуке, одлази на аудицију у Позоришну школу Рајерсон где је и примљен. Након неколико месеци схвата да позориште за њега није хоби, већ – сам живот. Након дипломирања одлази на аудицију у The Stratford Shakespearean Festival и постаје члан Ансамбла младих. Враћа се у Торонто, где глуми и режира у неколико позоришта. У време док је радио представу у Театру „Халифакс“, 1996, сусреће групу младих људи који ће постати инспирација за његов први комад *High Life*. Мекдугал у то време станује у кући коју дели с момцима од којих су већина бивши затвореници и зависници од дроге. Већ дуго је желео да поново почне да пише, али је тешко проналазио тему која би га инспирисала. Ти људи су били управо то: инспирација за нови почетак. Свој дом у Стратфорду дели са супругом, редитељем и кореографом Тимом Френчом.

Фото: Јака Бабник

НИКОЛА ЗАВИШИЋ

Рођен 1975. у Белој Цркви. Позоришни редитељ, драматург и дизајнер светла. Магистрирао у Прагу 2003. на катедри за режију алтернативног и луткарског театра.

Режирао је и режира у Србији, Хрватској, Словенији, Црној Гори, Чешкој и Холандији.

Добитник је многих награда на различитим фестивалима у земљи и иностранству (Которски фестивал позоришта за дјecu, Луткарски сусрети Нови Сад, Луткарски сусрети Ниш, Фестивал професионалних позоришта Војводине, Фестивал Златни Лав, Умаг, Хрватска, ТИБА фестивал Београд,

ASSITEJ фестивал професионалних казалишта Хрватске, Чаковец итд.).

Посебно воли експерименте са светлом и различитим светлосним изворима у оквиру неформалне уметничке групе „Радио.Ница“ коју већ годинама предводи.

(Уместо) реч(и) редитеља

Здрав(о) Живо(те)

или

High Life поема

Ова необична форма

тешко да ће постати норма

али досадашњи приступ представи заслужује

да се на овакав начин заокружује

јер...

... Када је глумац и преводилац Павловић Иго(р)

код Бориса Исаковића, такође глумца (али и директора драме СНП) стиг'о(р???)

ја, редитељ Никола Завишић, као да сам то знао

јер сам баш у том тренутку Иго(р)а Павловића путем мобилнога телефона звао

Он тад је стао

Борису слушалицу дао

Све смо се веома брзо договорили

услови као да су се сами створили.

И почели смо да радимо нешто после 21. децембра 2012. (то јест после незваничног смака света)

никоме од нас то није ни почело да смета

а ево нас већма куцамо на врата премијере

која је увек помало стресна за све: глумце, публику и нас (редитеље) режисере.

Ли Мекдугал је веома вешто свој комад написао

покушали смо да покажемо сваку његову тајну, сваку мисао

а да ли смо у томе успели или нисмо

можете нам о томе написати писмо

(али молим вас, руком, са маркицом, путем поште,

то ће бити оригинално, јер ко данас тако пише јоште?!)

Да вам причам досадне „речи редитеља“

то ми не дозвољава ова моћна жеља

што ме тера да вам себе обратим баш овако

што ће некоме пријати, неком ће бити млако

али ако

ако

добро да је тако

удовољит' свима ретко кад је лако

ДОНИ

1. Шта си јео јуче?

Кифлу са сусамом. Али нисам могао одмах све. И јогурт у ствари, али сам њега могао. Мислим одмах. Сам га све попио. Јогурт је добар због црева, а кифлу волим иначе, али је нисам могао све.

2. Како замишљаш свој савршени дан?

Па да се сви волимо. Мислим нема... нема разлога да се свађамо. Тако ја мислим. Још ако је сунце...

3. Испричај нам нешто о својој породици...

Моји нису одавде. Они су остали доле. У ствари... У ствари то је горе. Ако узмемо... Море, мислим...

Па, ништа... Добро су, шаљу ми понекад нешто, јер је тешко кад си студент. Мислим... Да им не објашњавам сад... Да сам... Шта ја знам. Ја сам студент.

Најлон*

- Колико кошта овај несесер?
- 100 дин.
- Може за 50?
- Ајд' 90!
- 70.
- 80.
- Добро, 80.
- Е, дао би' ти за 70.
- Платила бих ја и 100, помислих.

Куповина на бувљаку је неизвесност и забава и радозналост и нужност, чак понекад и зависност. Опремање представе на Најлону је посебна врста ужитка, јер доноси, у неку руку, неочекивани резултат. Занимљиво је то што сам увек проналазила оно због чега сам дошла... Можда не баш првог викенда, али следећег ме жељени комад сигурно чекао. Узбудљиво је непознато лице жељеног предмета... Знам да ћу наћи каубојке, али не знам какву ће Шару имати, да ли ће бити превише или премало потрошене и, наравно, хоће ли бити одговарајући број. Улов са пијаце своју „причу“ и историју на занимљив начин утка у мустру представе и постане њен саставни део... Као да је сав тај прошли живот био припрема за овај нови, позоришни.

Марина Сремац

*Новосадски бувљак

9.02.1984.

Uređena, Srbija

Hello my dear Dick,

Evo počem burek i plućem. Znam da su odavno stigli još,
a kako ga voliš. Sećas li se kada sam te zvala
dok si bio mali? Izgleda kao se putovanje. Kao mi
putujemo u moju Srbiju. Ti spakujes pačice, čokolice
i džemice u tvoj mali ruzičast, a ja sam tam burek.
Onda putujemo: šetamo i šetamo i šetamo pa doputujemo
u park na sprave. E, tu je moja sunčana Srbija,
na bezvratnom Balkanu. Na bluzi odreknimo novine, i
srećans srećans srećans i burekom. Na možinu
pomoc, pšedems me, ti si bio uastan da ušiju. Ah
my little fat Dick. Paskle si pšavac kao top. Hećo,
my sweet heart, nećujem da pozis na moju malu
pačbu. Ona stasavija njka Džona me ne interesuje,
radi s njom sta pod kofeš. Samo volim te,
čuvaj mi my TV. To je dobar, stari TV El Niš.
My TV i ja smo veseljac i srećjac. Kiss you!

P.S.

~~Prerona~~

Obećavam ti, kada se vratim, ponovo ćemo
putovati, daćes, daćes i na sprave u Srbiju.
I još nešto. Izgleda se srećane i vedam putujace.
Sećas se Džoni je bila srećana, ja sam bio
phala a lepa mateha, unke Džon je bio matore,
nosata i bećata vestica, sta vestica, jaćući su
bili putujaci. Dick TI si bio PRINC. Love you!
your Aunt Snow White

ДИК

1. Где налазиш инспирацију за своје планове?

Паноа...мммммммм да пан... ооооо... ааааа... дааааа... тууу мало лево, билби... биб... биб... ли... о... те... ка. Волиииим да чииииитааааа... филмииии...

2. На који начин у затвору склапаш пријатељства?

Не бих сад о томе, ми никад не причамо о томе... То је... Оно што је тамо, тамо је... Остаје тамо, а ово што је овде је... Није тамо... Ми смо једна велика породица тамо... Као тата и мама, тата и мама, тата и мамаааа, који не могу да имају деце, а много се труде да их имају... Мноооого...

3. Када би једна од твојих пљачки успела, где би потрошио паре?

Шта? Аха... Контам, контам, јако смешно ха ха ха ха, као остале пљачке ми нису успеле па где би... Мамицу ти #\$\$%&/\$/... хе хе хе хеее... Глупо питање... Ти #\$\$%&/ материна... Зна се код Moon Doga зна професора Морфа лично... хе хе хе... Морф-морфијум... Е мамичу ти #\$\$%&&#...

БИЛИ

1. Како изгледа твоја идеална жена?

Као ти....

2. Секс или морфијум?

Морфијум... Он ради мене... Секс, секс је као гимнастика. Потребан је и мој допринос.

3. Да имаш ћерку, чиме би волео да се она бави?

Нечим лепим и узбуђујућим. Можда да буде адвокат!

HIGH Life Fidelity

Живот осећамо чулима. Током живота памтимо мирисе, лица, додире, укусе и... звуке. Грамофонска плоча, од пет чула, једино не буди чуло укуса. Мирис омота и винила грамофонске плоче, било нове или оне на којој се нахватао дебео слој прашине, неминовно нам разбуђује ноздрве. Пажљиво одабране слике на омоту плоче, најчешће фотографије извођача, гравирају се у нашем памћењу попут спирално урезаног звука на поливинилској маси. Додиривање црног округлог предмета са отвором у средини једнако је ритуалу: спољашњи круг дотичемо палцем по ободу, кроз унутрашњи провлачимо три прста, ако је реч о синглици, а јагодице истих наслањамо на картонски, унутрашњи круг у случају лонгплејке. Отисак прста на црној површини је недопустив: он је као траг шамара на лицу. Напослетку, најважније: звук. Грамофонску плочу је готово неправедно називати „носачем звука“; та беживотна одредница одузима јој сву чаролију. Њен умилни, пуцкетави звук већ је довољан да осетимо пријатне жмарке. Са првим тактовима почињу вибрације, таласи се преко игле преносе до звучника, топлина музике нам дотиче душу и све друго престаје да постоји. Дугосвирајуће плоче које слушамо на 33 обртаја у минути, у друштву, најчешће у мраку, једнаке су саучесништву, заједничкој илегалној акцији, опијату. Крцкање и прескакање им дају додатну животност и у великој мери доприносе узбуђењу. Иако се хит са сингла углавном налази на Б1, чешће слушамо А страну. Унутрашњи најлон обично изгужвамо, исцепамо, а потом и изгубимо. Дупле омоте волимо због већег простора за фотографије и текстове, али је у њих теже вратити плочу након слушања. А мора се вратити у оригинални картон. Нипошто не стављамо један винил преко другог. Однос према плочи говори о нашем односу према животу. Она временом постаје део наше личности, она остаје део наше личности чак и ако је нисмо пустили на грамофону деценију или две. Да бисмо осетили високу верност грамофонске плоче довољно је... препустити се таласу, сећању, звуку. Аналогном.

Бојана Ковачевић Пејровић

Мини винил-времеплов

- 1877 – Томас Едисон конструисао први фонограф са цилиндрима.
- 1887 – Емил Берлинер изумео први грамофон са диском.
- 1902 – Прва плоча која је продата у милионском тиражу била је арија „Vesti la giubba“ из Леонкавалове опере *Пајаци* коју је снимии италијански певач Енрико Карузо.
- 1917 – Снимљена прва грамофонска плоча са звуком џеза.
- 1926 – Прва фабрика за производњу грамофонских плоча на простору Југославије изграђена је у Загребу под називом „Edison Bell Penkala record“.
- 1931 – Компанија „RCA Viktor“ представила у Њујорку прву лонг-плеј грамофонску плочу на 33 обртаја.
- 1948 – Позната продукцијска кућа „Columbia Records“ произвела прву грамофонску плочу и поставила стандард.
- 1951 – Снимљена прва грамофонска плоча у Београду, у старој гаражи Радио Београда.
- 1959 – Издата прва плоча под етикетом ПГП РТБ. Била је то плоча Ђорђа Марјановића „Звиждук у 8“.
- 1981 – Достигнут врхунац производње грамофонских плоча јер је продато 1,14 милијарди примерака у свету.
- 2012 – у Великој Британији продато 400.000 LP плоча, а у САД 4,6 милиона.
- 2013 – Нови Сад. У представи *High Life / Здрав(о) Живош(е)!* коришћене су плоче које се уживо пуштају са сцене:
- ZZ top – Tush
 - ZZ top – Waiting for the bus
 - Tom Jones – Green, green, grass of home
 - Elvis Presley – Hound dog
 - Elvis Presley – Heartbreak hotel
 - Elvis Presley – Don't be cruel
 - Bakara – Sorry I'm a lady
 - Brian Hyland – Sealed with a kiss
 - The Sweepers – Harlem song
 - George McCrae – I can't leave you alone
 - Bruce Springsteen – Born to run

БАГ

1. Шта је за тебе злочин?

Злочин је када ти неко украде оно што је ТВОЈЕ!

2. Шта мислиш о женама и коњима?

Коње можеш укротити, мада и жену можеш ако слуша, а и ако не слуша! Генерално мрзим кобиле!

3. Знаш ли шта је амнезија?

Наравно да знам шта је амнезија. То је када те пре времена пуне из затвора.

БАНКОМАТ

Банкомат, АТМ аутоматски машински благајник, уређај за издавање готовине са текућих рачуна банке. Користи се убацивањем дебитне или кредитне картице и укуцавањем жељеног износа. Сигурно се сада питате: „Али, како да се одбраним од лопова?“ Банкомат и за то има решење; на каритици је ваш лични идентификациони код, ваша мала тајна, шифра познатија као ПИН КОД! „Али где да пронађем банкомат?“ Банкомат је увек са вама и налази се на најразличитијим местима на планети. Угледни становник градова, села, хотела... Банкомат вам је на услузи 24 сата и зато ево још једног разлога да баш он постане ваш најбољи пријатељ!!! Штедиш нерве, паре и сате, јер редовно посећујеш АТМ банкомате!!! Банкомат, ваш најбољи пријатељ!

ПЛАН

Дони ради са банкоматима. Узме са једног од њих 60 и признаницу. Били се појављује у банци са 600 и причом да је банкомат на 60 додао нулу. Заљубљена банкарска службеница позива сервисере које Баг и ја везујемо у соби иза банкомата. Са брдо кеша улазимо у кола и крећемо у следећу авантуру. За нежељене последице и контраиндикације обратите се Багу или полицијској станици.

КОДЕКС

Библија у цркви, кодекс у затвору! Највиши закон над безакоњем! Верност, послушност и приврженост врлине су његових следбеника. Кодекс каже:

Не цинкари!

Не друкај!

Не издај!

Убиј тастера!

Буди верујући и поштуј кодекс јер он је милосрдан и он ће ти вратити. Не буди демона у њему јер ће се у теби демон анаплотити. Кодекс је један, а рупе су две.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ, управник

Директор Дrame / БОРИС ИСАКОВИЋ
Уредник / ДАРИНКА НИКОЛИЋ
Фотографије / СРЂАН ЋУРИЋ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / НОРБЕРТ БАРЦАЛ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА и НАДА РАДОВИЋ

Штампарија MAGYAR SZÓ, Нови Сад
Тираж 800

152. сезона 2012/2013.

www.snp.org.rs

